

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av informationssamhällsbalken

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att informationssamhällsbalken ändras. Proposition har samband med regeringens spetsprojekt för smidigare författningar.

I propositionen föreslås det att bestämmelsen om mängden radioreklam och bestämmelserna om bindningsavtal för kommunikationstjänster och mobiltelefoner upphävs. Bestämmelsen om att televisionsaktörer har skyldighet att reservera över hälften av den årliga sändningstiden för europeiska program föreslås dessutom bli ändrad så att den blir mera flexibel.

Vidare föreslås det att beloppet av tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet höjs för Rundradion Ab och sänks för de kommersiella aktörerna.

Det föreslås att bestämmelserna om televisionsprogramutbudens tillgänglighet ändras så att ljud- och textningstjänst för syn- och hörselskadade inte bara ska införas i Rundradion Ab:s allmännyttiga programutbud och i kommersiella programutbud som betjänar allmänintresset utan också i programutbud som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten.

Det föreslås att villkoren för beviljande och återkallande av programkoncessioner för radio- och televisionsverksamhet preciseras så att någon programkoncession inte beviljas om det finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot bestämmelserna om marknadsföring av penningspel i lotterilagen eller bestämmelserna om sändningstiden för program som är skadliga för barn i lagen om bildprogram eller gör sig skyldig till hets mot folkgrupp som är straffbar enligt strafflagen. Till lagen fogas en bestämmelse om att koncessionsmyndigheten ska ha befogenhet att återkalla en programkoncession som beviljats för televisions- eller radioverksamhet om koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt bryter mot bestämmelserna om marknadsföring av penningspel eller sändningstiden för program som är skadliga för barn.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
2.1 Lagstiftning och praxis.....	3
2.2 Lagstiftningen i utlandet och i EU	7
2.3 Bedömning av nuläget	9
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	11
3.1 Lagstiftningen om programkoncession.....	11
3.2 Europeiskt programutbud.....	11
3.3 Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud.....	11
3.4 Radioreklam.....	12
3.5 Tillsynsavgifterna för televisions- och radioverksamhet	12
3.6 Bindningsavtal som gäller kommunikationstjänst och terminalutrustning.....	12
3.7 Skyldighet att särredovisa i bokföringen.....	12
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	13
4.1 Ekonomiska konsekvenser och konsekvenser för företagen.....	13
4.2 Konsekvenser för konsumenterna.....	13
4.3 Konsekvenser för myndigheterna	13
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	14
5.1 Remissyttranden och hur de har beaktats.....	14
DETALJMOTIVERING	17
1 LAGFÖRSLAG	17
2 IKRAFTTRÄDANDE	20
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	20
3.1 Yttrandefrihet och näringsfrihet.....	20
3.2 Statliga skatter och avgifter.....	22
3.3 Bedömning av lagstiftningsordningen	23
LAGFÖRSLAG	24
Lag om ändring av informationssamhällsbalken.....	24
BILAGA	28
PARALLELLTEXT	28
Lag om ändring av informationssamhällsbalken.....	28

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Informationssamhällsbalken (917/2014) trädde i kraft vid ingången av 2015. I samband med att den stiftades förenklades förfarandet med programkoncession för radio och television så att Kommunikationsverket, i sådana fall då det inte råder brist på radiofrekvenser som används för sändningsverksamhet, under de förutsättningar som anges i lagen kan bevilja sökanden programkoncession för sändning av radio- eller televisionsprogram. De på rättslig prövning grundade förutsättningarna för beviljande koncession enligt lagen är förhållandevis exakta och noggrant avgränsade, och Kommunikationsverket ska bevilja programkoncession om förutsättningarna är uppfyllda. Under den senaste tiden har det framkommit behov av att ytterligare precisera förutsättningarna för beviljande av programkoncession i den gällande lagen samt att på motsvarande sätt precisera koncessionsmyndighetens behörighet att återkalla en programkoncession i vissa situationer.

Det är även behövligt att ändra lagstiftningen om televisions- och radioverksamhet för att ljud- och textningstjänster för syn- och hörselskadade ska tryggas i situationer där det inte finns ett televisionsprogramutbud som tjänar allmänintresset. Dessutom finns det behov av att ändra lagstiftningen om tillsynsavgifterna för television och radio så att fördelningen av avgifterna mellan Rundradion Ab och kommersiella aktörer bättre ska motsvara fördelningen av Kommunikationsverkets tillsynsuppgifter.

I samband med beredningen av denna proposition har bestämmelserna i informationssamhällsbalken granskats och man har sökt efter normer som inte längre behövs och som kan upphävas. Denna proposition innehåller förslag till att avveckla eller förenkla enskilda bestämmelser i informationssamhällsbalken. Samtidigt är ett stort antal bestämmelser i informationssamhällsbalken föremål för krav på ändringar till följd av de omfattande lagstiftningsprojekt som för närvarande behandlas i EU och som bl.a. gäller lagstiftningen om dataskydd vid telekommunikation och om elektronisk kommunikation. Till dessa delar kommer den nationella lagstiftningen att ändras småningom, när ändringarna i EU-lagstiftningen har antagits.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning och praxis

Lagstiftningen om programkoncession

Bestämmelser om programkoncession finns i 4 och 5 kap. i informationssamhällsbalken. Televisions- och radioverksamhet i ett markbundet masskommunikationsnät är koncessionspliktig verksamhet och kräver programkoncession. När det gäller programkoncessioner styrs ledigförklaring av koncessioner och beviljande av koncession av informationssamhällsbalkens bestämmelser (digital televisions- och radioverksamhet 22–25 § och analog radioverksamhet 34–36 §). Programkoncessioner beviljas för högst 10 år. Rundradion Ab får utöva sådan allmännyttig digital televisions- och radioverksamhet som avses i 7 § i lagen om Rundradion Ab (1380/1993) utan koncession.

För televisions- och radioverksamhet beviljas också kortvariga koncessioner. Kommunikationsverket kan bevilja kortvarig programkoncession för digital televisions- och radioverksamhet för högst ett år åt gången (28 §). Kommunikationsverket kan med stöd av 40 § bevilja radiotillstånd för användning av radiosändare för sådan radioverksamhet i liten skala som utövas

på ett begränsat område för högst ett år åt gången eller för kortvarig verksamhet som pågår i högst tre månader.

I informationssamhällsbalken finns också bestämmelser om återkallande av programkoncession. Koncessionsmyndigheten kan återkalla en programkoncession, om koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt har brutit mot bestämmelserna eller koncessionsvillkoren i informationssamhällsbalken eller gjort sig skyldig till sådan hets mot folkgrupp eller grov hets mot folkgrupp som är straffbar enligt strafflagen. Enligt 1 mom. har koncessionsmyndigheten prövningsrätt när det gäller huruvida förutsättningarna för återkallande av en programkoncession uppfylls eller inte.

I samband med att informationssamhällsbalken stiftades strävade man efter att förenkla förfarandet med programkoncession för radio och television så att Kommunikationsverket, i sådana fall då det inte råder brist på radiofrekvenser som används för sändningsverksamhet eller på kapacitet i tv-kanalknippena, under de förutsättningar som anges i lagen och utan ändamålsenlighetsprövning beviljar sökanden programkoncession för radio- eller televisionsverksamhet. Under informationssamhällsbalkens giltighetstid har Kommunikationsverket beviljat flera koncessioner och processen för beviljande av koncession har förenklats och systemet har fungerat bra så. Enligt den gällande lagen ska Kommunikationsverket bevilja programkoncession, om förutsättningarna för programkoncession enligt lagen är uppfyllda (25, 28 och 36 §, liksom radiotillstånd som beviljas för kortvarig radioverksamhet i 40 §). I fall där programkoncession inte kan beviljas alla sökande i enlighet med ansökan (knapp tillgång till radiofrekvenser eller det finns inte kapacitet i tv-kanalknippena att bevilja alla koncessioner i enlighet med ansökningarna), ska Kommunikationsverket enligt den gällande lagen dock lämna över ärendet till kommunikationsministeriet, och statsrådet beslutar om beviljandet av programkoncession på framställning av kommunikationsministeriet.

Europeiskt programutbud

I 209 § i informationssamhällsbalken finns bestämmelser om televisionsverksamhetens europeiska programutbud. Enligt lagen ska en utövare av televisionsverksamhet för europeiska program reservera största delen av sin årliga sändningstid. Närmare bestämmelser om hurdana program som ska anses vara europeiska program finns i statsrådets förordning om televisions- och radioverksamhet (1245/2014). Bestämmelserna om europeiska program grundar sig på EU-lagstiftning; artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (nedan, *direktivet om audiovisuella medietjänster*). Direktivets bestämmelse ger medlemsstaterna viss flexibilitet vad gäller kravet på europeiskt programutbud.

Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud

Bestämmelser om att göra programutbud tillgängliga för syn- och hörselskadade finns i 211 § i informationssamhällsbalken. Televisionsprogram på finska eller svenska ska föras med textning och andra program ska föras med referat eller med en tjänst där texten i ett textat program omvandlas till ljud (ljud- och textningstjänst) i enlighet med 211 §.

I lagen om Rundradion Ab definieras tjänsterna för specialgrupper som allmännyttig verksamhet. Ljud- och textningstjänsten ska därför införas i det allmännyttiga programutbud som avses i lagen om Rundradion Ab. För att en pluralistisk kommunikation ska tryggas också för syn- och hörselskadade har det ansetts behövligt att föreskriva om skyldighet att betjäna specialgrupper även för dem som bedriver kommersiell televisionsverksamhet. I statsrådets förordning om televisions- och radioverksamhet finns bestämmelser om när programutbudet

RP 82/2017 rd

inom den televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset och som avses i 26 § i informationssamhällsbalken ska förses med ljud- och textningstjänst. Enligt 8 § i förordningen ska programutbudet för en innehavare av programkoncession förses med ljud- och textningstjänst om programutbudet är fritt mottagbart, programutbudet kan tas emot i hela landet, programutbudet dagligen innehåller finsk- eller svenskspråkiga program och om programutbudet dagligen innehåller nyheter och aktualitetsprogram. Enligt 2 mom. ska kommunikationsministeriet genom beslut fastställa det programutbud som ska förses med ljud- och textningstjänst. Enligt ministeriets gällande beslut (LVM/44/07/2015) är dessa MTV Ab:s MTV3 och Sanoma Media Finland Oy:s Nelonen.

Kostnaderna som ljud- och textningstjänsten medför för utövare av annan än allmännyttig televisionsverksamhet får inte överskrida en procent av utövarens omsättning under den föregående räkenskapsperioden. Enligt statsrådets förordning om televisions- och radioverksamhet är den kalkylerade referenskostnaden per programtimme för ljud- och textningstjänsten för åren 2017 och 2018 1) 70 euro för införande av ljud i programutbudet och 2) 440 euro för införande av textning i program som är på finska eller svenska. Enligt 211 § 4 mom. i informationssamhällsbalken ska kostnaden per programtimme för ljud- och textningstjänsten fastställas genom förordning av statsrådet för två kalenderår i sänder.

Genom förordning av statsrådet får det införas gradvis stigande kvoter uttryckta i andelar av programtimmarna för de program som ska förses med ljud- och textningstjänst. Ljud- och textningstjänstens andel av kalenderårets programtimmar ska enligt 11 § i förordningen i fråga om programutbud enligt 8 § som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession vara 50 procent åren 2017 och 2018. Motsvarande kvot i fråga om allmännyttiga programutbud är 100 procent (12 § i förordningen). Bestämmelser om det tekniska genomförandet och sändandet av ljud- och textningstjänsten får också utfärdas genom förordning av statsrådet. Av ljud- och textningstjänstens andelar kan en tredjedel av programtimmarna läggas i en beställ-tv som tillhandahålls av en utövare av televisionsverksamhet (7 § 2 mom. i förordningen).

Ljud- och textningstjänst behöver inte införas i musikföreställningar och sportprogram. Med musikföreställningar avses i 211 § i informationssamhällsbalken musikvideon och konsertupptagningar eller andra föreställningar och program som enbart består av musik.

Kommunikationsverket övervakar att televisionsbolagen uppfyller sina ljud- och textningskyldigheter enligt lagen och förordningen. År 2016 utgjorde andelen programtimmar med ljudtjänst på kanalerna MTV3 och Nelonen 100 procent, dvs. den kvot på 50 procent som föreskrivs i förordningen överskreds klart i fråga om ljudtjänsten. Kvoten enligt förordningen överskreds 2016 också i fråga om textningstjänsten, eftersom andelen programtimmar med textning på kanalen MTV3 var 75 procent och på kanalen Nelonen 56 procent. På Yles kanaler utgjorde ljudtjänstens andel av programtimmarna år 2016 sammanlagt 95 procent och andelen programtimmar med textning sammanlagt 97 procent. Yle uppfyllde sin kvot på 100 procent i fråga om ljudtjänsten på alla andra kanaler utom kanalen Yle Fem (70 procent) och i fråga om textningstjänsten på alla andra kanaler utom kanalen TV1 (91 procent).

Bestämmelser om radioreklam

I 26 kap. i informationssamhällsbalken finns de bestämmelser om marknadsföring som ska iakttas i radioverksamhet. Enligt gällande 223 § ska radioreklam åtskiljas från övriga radioprogram genom en ljudsignal eller på något annat tydligt sätt. Enligt gällande 2 mom. får sändningstiden för radioreklam inte överstiga tjugo procent av den dagliga sändningstiden. Fram till 2015 fick sändningstiden för radioreklam inte överstiga tio procent av den dagliga sändningstiden. I samband med stiftandet av informationssamhällsbalken ökade den maximala sändningstiden för radioreklam till tjugo procent.

RP 82/2017 rd

Tillsynsavgifterna för televisions- och radioverksamhet

Bestämmelser om tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet finns i 293 och 294 § i informations samhällsbalken. Det är fråga om en fast avgift av skattenatur där Rundradion Ab och utövare av koncessionspliktig televisions- och radioverksamhet är skyldiga att betala avgiften. Syftet med tillsynsavgiften är att trygga finansieringen av Kommunikationsverkets tillsynsuppgift.

Storleken på tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet varierar beroende på avgiftsklassen. Skyldigheten att betala avgiften är kopplad till det koncessionsenliga televisions- eller radioprogramutbud hos respektive verksamhetsutövare som är föremål för tillsyn. Företagen indelas i avgiftsklasser med hänsyn till de kostnader Kommunikationsverket i genomsnitt orsakas av skötseln av uppgifter som gäller företagen inom respektive avgiftsklass. När det gäller tillsynsavgiftens belopp beaktas såväl den arbetsmängd som tillsynen över företag inom respektiver avgiftsklass orsakar Kommunikationsverket som företagets andel av omsättningen inom hela branschen. Utövare av televisions- och radioverksamhet inom samma avgiftsklass har en lika stor avgift.

Den årliga tillsynsavgiften för Rundradion Ab är enligt 294 § i informations samhällsbalken 165 000 euro. Avgiften är för utövare av annan än regional televisionsverksamhet 16 000 euro, för utövare av regional televisionsverksamhet 800 euro, för utövare av radioverksamhet på frekvenser för rikstäckande eller därmed jämförbar koncessionspliktig användning 8 000 euro, för utövare av radioverksamhet på frekvenser för regional eller lokal koncessionspliktig användning 800 euro och för utövare av radioverksamhet som är verksamma endast i televisionsnät 8 000 euro för varje koncessionsenligt televisions- eller radioprogramutbud (med undantag för parallellsändningar). Andelen av de totala inkomsterna av avgiften är för Rundradion Ab 27 procent, för de kommersiella televisionsaktörerna 52 procent och för radioaktörerna 21 procent.

Kommunikationsverket har till uppgift att utöva tillsyn över efterlevnaden av informations samhällsbalken samt bestämmelser som utfärdats och beslut som meddelats med stöd av den, med vissa undantag (303 § i informations samhällsbalken). Kommunikationsverket utövar tillsyn över televisions- och radioverksamheten bl.a. genom att behandla klagomål från tittarna och lyssnarna, göra undersökningar och utredningar som hänför sig till tillsynen samt delta i utredningen av aktuella frågor och i samarbetet inom annan televisions- och radioverksamhet. Kommunikationsverket övervakar att de som bedriver programverksamhet iakttar informations samhällsbalkens bestämmelser om reklam, sponsring och televisionssändningar. Verket har dessutom till uppgift att övervaka att televisionsbolagen fullgör sina i lag och förordning föreskrivna ljud- och textningsskyldigheter samt skyldigheter i fråga om europeiskt programutbud.

Bestämmelser om Kommunikationsverkets uppgifter när det gäller tillsynen över Rundradion Ab:s verksamhet finns i lagen om Rundradion Ab. Kommunikationsverket övervakar att Rundradion Ab fullgör sin skyldighet att särredovisa verksamhet, material och nättjänster samt att underprissättning och korssubventionering inte används. Verket övervakar också att förbudet mot reklam och sponsring iakttas. Rundradion ska dessutom årligen lämna en berättelse över sin verksamhet samt sina bokslutshandlingar till Kommunikationsverket, som utifrån dem lämnar riksdagen ett utlåtande. Kommunikationsverket ska med avseende på de bestämmelser som verket ska övervaka att följs i utlåtandet bedöma om Rundradions allmännyttiga verksamhet uppfyller de krav som ställs i lagstiftningen. Kommunikationsverket bedömer dock inte innehållet i den allmännyttiga verksamheten eller hur den allmännyttiga verksamheten har genomförts, eftersom det hör till Rundradions förvaltningsråds behörighet.

Bindningsavtal som gäller kommunikationstjänst och terminalutrustning

Bestämmelser om bindningsavtal som gäller abonnemang finns i 113 § i informationssamhällsbalken. Om ett teleföretag kombinerar ett avtal om en terminalutrustning med ett avtal om en kommunikationstjänst på ett sådant sätt att detta påverkar nyttigheternas försäljningspris, dvs. ingår ett så kallat bindningsavtal, ska teleföretaget erbjuda abonnenten motsvarande kommunikationstjänster också utan terminalutrustning. Vid bindningsavtal kan användaren alltså t.ex. köpa telefonen till ett lägre pris, om han eller hon samtidigt ingår ett abonnemangsavtal med en viss operatör. I samband med erbjudande av abonnemang ska teleföretaget vid marknadsföringen, utöver de uppgifter som avses i 2 kap. 12 § i konsumentskyddslagen (38/1978), också uppge de totala merkostnader som konsumenten orsakas av bindningsavtalet. Ett teleföretag får hindra att terminalutrustning som ingår i ett bindningsavtal används med ett annat teleföretags abonnemang. Spärren ska på konsumentens begäran hävas omedelbart då abonnemangsavtalet upphör och för hävandet av spärren får ingen avgift tas ut hos konsumenten.

De nuvarande bestämmelserna i informationssamhällsbalken motsvarar i fråga om bindningsavtal i huvudsak bestämmelserna i 70 § i kommunikationsmarknadslagen (RP 112/2002 rd, RP 81/2005 rd, RP 109/2008 rd, RP 238/2010 rd). Bestämmelserna grundar sig inte på EU-lagstiftning, utan de är nationell lagstiftning.

Enligt 116 § 4 mom. i informationssamhällsbalken har konsumenten när det är fråga om bindningsavtal alltid rätt att säga upp ett visstidsavtal så att det upphör att gälla två veckor efter uppsägningen, om konsumenten betalar de avgifter som hänför sig till den outnyttjade avtals-tiden och andra avgifter som eventuellt avtalats med tanke på en sådan situation.

2.2 Lagstiftningen i utlandet och i EU

EU-lagstiftning om andelen europeiskt programutbud

I artikel 16 i direktivet om audiovisuella medietjänster finns bestämmelser om distribution och produktion av europeiska televisionsprogram. Enligt artikel 16.1 ska medlemsstaterna, där så är praktiskt möjligt och på lämpligt sätt, säkerställa att programföretagen reserverar en övervägande del av sin sändningstid med undantag av tid reserverad för nyheter, sportevenemang, tävlingar, reklam, teletexttjänster och teleshopping för europeiska produktioner. Denna andel bör uppnås gradvis på grundval av lämpliga kriterier med beaktande av programföretagets ansvar gentemot sin publik för information, utbildning, kultur och underhållning. Vidare, om den andel som anges (51 procent) inte kan uppnås, får den inte vara mindre än genomsnittet under 1988 i den berörda medlemsstaten. Ovannämnda bestämmelser i artikel 16 tillämpas inte på tv-sändningar som är avsedda för en lokal publik och som inte ingår i ett nationellt nät.

När det gäller kravet på europeiska programutbud bör det enligt skälen i direktiven särskilt tas hänsyn till framsteg i förhållande till tidigare år, andelen nya program i sändningarna, de speciella villkoren för nya programföretag och den speciella situationen i medlemsländer med låg audiovisuell produktionskapacitet eller med begränsat språkområde (skäl 65 i direktivet). Enligt direktivet måste dessutom andelarna för europeiska produktioner uppnås med hänsyn till den ekonomiska verkligheten, varvid det för att uppnå detta mål krävs ett progressivt system (skäl 67).

Andra länders lagstiftning om europeiskt programutbud

Enligt 7 § i Sveriges radio- och tv-lag ska 1) mer än hälften upptas av program av europeiskt ursprung och 2) minst tio procent av den årliga sändningstiden eller minst tio procent av pro-

grambudgeten avse program av europeiskt ursprung som har framställts av självständiga producenter. En så stor del andel som möjligt bör utgöras av program som har färdigställts under de närmast föregående fem åren. Som sändningstid anses den tid då det sänds program med annat innehåll än nyheter, sport, tävlingar, reklam, teletexttjänster och teleshopping. Tv-sändningar ska i betydande omfattning innehålla program på svenska språket och med artister och upphovsmän verksamma i Sverige.

Enligt 6 § i samma lag ska audiovisuella sändningar som sker med stöds av staten, från och med 2011, om det inte finns särskilda skäl mot det, i betydande omfattning innehålla program på svenska språket och med artister och upphovsmän verksamma i Sverige. Enligt 5 § i lagen ska den som sänder televisionsprogram rapportera till myndigheterna i vilken utsträckning kravet på europeiskt och inhemskt programutbud när det gäller det programutbud som avses i 6 och 7 § har uppfyllts.

I artikel 2.115–2.116 i Nederländernas Mediawet-lag nämns europeiska kvoter. I lagen hänvisas det till direktivet om audiovisuella medietjänster och det konstateras att varje leverantör av nationella eller regionala offentliga medietjänster ska se till att deras programinnehåll till minst 50 procent är europeiskt, så som det konstateras i direktivet. Myndigheten kan i särskilda fall medge lättnader i fråga om denna bestämmelse, om det är fråga om en tillfällig situation.

Den grundläggande författningen i fråga om telekommunikation i Tyskland är lagen om telekommunikation (Telekommunikationsgesetz). Den innehåller inga bestämmelser om europeiska kvoter. Ordnandet av sändnings- och televisionsverksamhet omfattas av ett avtal mellan delstaterna (Rundfunkstaatsvertrag). Avtalet gäller offentlig sändningsverksamhet och privat sändningsverksamhet, som också omfattas av lagar på delstatsnivå. I 6 § i avtalet föreskrivs följande om europeiska kvoter:

(1) De som bedriver sändningsverksamhet för television ska främja skyddet av tyska och europeiska film- och televisionproduktioner så som kulturskatter och som en del av det audiovisuella arvet.

(2) För att trygga mångfalden i det tyskspråkiga och europeiska området samt för att främja den europeiska film- och televisionproduktionen ska de som bedriver sändningsverksamhet för television reservera största delen av sin sändningstid för europeiska verk som är avsedda för filmer, tv-program, serier, dokumentärer och motsvarande produktioner, så som det föreskrivs i direktivet om audiovisuella medietjänster.

(3) Av tv-kanaler med omfattande programutbud ska en betydande del omfatta inhemska produktioner. Detsamma gäller temakanaler i den mån det är möjligt och ändamålsenligt.

(4) Public service-rundradiobolagen har med hänsyn till principerna för lönsamhet och ekonomi rätt att ta del i främjandet av filmer både i kvalitativt och i kvantitativt hänseende.

Internationella förpliktelser och EU-lagstiftning om att göra programutbudet tillgängligt för syn- och hörselskadade

Finland har undertecknat Förenta nationernas konvention för att skydda och främja rättigheter och värdighet för personer med funktionsnedsättning (nedan FN:s handikappkonvention). Enligt artikel 30.1 b i konventionen ska konventionsstaterna säkerställa att personer med funktionsnedsättning på lika villkor som andra bereds tillgång till bl.a. tv-program och film. I artikel 9 i konventionen finns bestämmelser om tillgänglighet och där konstateras bl.a. att konventionsstaterna ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att säkerställa att personer med funkt-

ionsnedsättning får tillgång på samma villkor som andra till den fysiska miljön, till transporter och till information och kommunikation. FN:s handikappkonvention är en del av Finlands nationella bindande lagstiftning.

Enligt artikel 7 i direktivet om audiovisuella medietjänster ska medlemsstaterna uppmuntra leverantörerna av medietjänster inom den egna jurisdiktionen att se till att deras tjänster successivt görs tillgängliga för syn- och hörselskadade personer.

2.3 Bedömning av nuläget

Lagstiftningen om programkoncession

Informationssamhällsbalkens bestämmelser om beviljande av programkoncession har tillämpats i drygt två år. Under denna tid har Kommunikationsverket beviljat en del av programkoncessionerna för radio och television och en del har beviljats av statsrådet efter det att Kommunikationsverket har lämnat över ansökningarna till kommunikationsministeriet. Att ansökningarna lämnats över till ministeriet har berott på att samma radiofrekvenser eller kanalknippen har haft fler sökande än vad det funnits programkoncessioner att bevilja. I den gällande informationssamhällsbalken har utgångspunkten varit att Kommunikationsverket beviljar koncession när de förutsättningar för beviljande av koncession som anges i informationssamhällsbalken (25 § 1 mom. eller 35 § 1 mom.) uppfylls. Utgångspunkten har också varit att Kommunikationsverket inte förenar en koncession med särskilda villkor. Statsrådet kan däremot förena en programkoncession med villkor som grundar sig på lag (27 och 27 §).

På senare tid har det funnits behov av att pröva lagligheten i sökandens tidigare programverksamhet som en förutsättning för beviljande av nya programkoncessioner och radiotillstånd. En sådan situation uppstår t.ex. om den som ansöker om radiotillstånd för radioverksamhet i sin tidigare programverksamhet har brutit mot bestämmelserna om reklam i lotterilagen, och inte har rättat till sin verksamhet trots de tillsynsåtgärder som polisstyrelsen har vidtagit. Enligt den gällande lagen kan Kommunikationsverket inte beakta sådan här likgiltighet som sökanden visat i sin tidigare verksamhet gentemot bestämmelserna om programverksamhet, när koncessionshavaren t.ex. ansöker om en ny kortvarig programkoncession (28 §) eller ett nytt radiotillstånd (40 §).

Vidare utgör det enligt den gällande lagen inget hinder för beviljande av programkoncession att sökanden har brutit mot bestämmelserna om sändningstiden för program som är skadliga för barn i 6 § i lagen om bildprogram eller gjort sig skyldig till sådan hets mot folkgrupp som är straffbar enligt 11 kap. 10 eller 10 a § i strafflagen.

På samma sätt har det framkommit behov av att återkalla en programkoncession, om ovan nämnda bestämmelser om marknadsföring av penningspel eller sändningstiden för program som är skadliga för minderåriga har överträtts. Enligt den gällande lagen kan en programkoncession återkallas om koncessionshavaren har gjort sig skyldig till sådan hets mot folkgrupp som är straffbar enligt strafflagen. De större möjligheterna att bedöma lagligheten i programverksamheten som en förutsättning för beviljande och återkallande av koncession kommer för sin del att bidra till att säkerställa en mer rättvis och jämlik koncessionspraxis.

Bindningsavtal som gäller kommunikationstjänst och terminalutrustning

Bindningsavtal i fråga om mobiltelefoner och mobiltelefonabonnemang var förbjudna fram till 2006, då man beslutade slopa förbudet mot bindningsavtal i fråga om handeln med mobiltelefoner som utnyttjar nyare teknik. Syftet med lagändringen var att främja ibruktageandets av mobilnät som bättre stöder informationssamhällets utveckling. I och med den tekniska utveckl-

ingen verkar det inte finnas behov av bestämmelser om bindningsavtal i den nuvarande marknadssituationen. Denna reglering kan ske genom regleringen om avtal om kommunikations-tjänster och allmänna konsumentskyddsrättsliga principer. Eftersom det i propositionen föreslås att 113 § om bindningsavtal upphävs, kan även bestämmelsen i 116 § 4 mom. om uppsägning av visstidsavtal när det är fråga om bindningsavtal upphävas. Enligt 116 § 4 mom. i informationssamhällsbalken har konsumenten när det är fråga om bindningsavtal alltid rätt att säga upp ett visstidsavtal så att det upphör att gälla två veckor efter uppsägningen, om konsumenten betalar de avgifter som hänför sig till den outnyttjade avtalstiden och andra avgifter som eventuellt avtalats med tanke på en sådan situation.

Europeiskt programutbud

På senare tid har det uppstått behov av att göra lagstiftningen om europeiskt programutbud flexiblare inom ramen för de möjligheter som direktivet om audiovisuella medietjänster ger. Enligt artikel 16.1 i direktivet ska medlemsstaterna, där så är praktiskt möjligt och på lämpligt sätt, säkerställa att programföretagen reserverar en övervägande del av sin sändningstid för europeiska produktioner. Enligt den gällande lagen ska utövare av sändningsverksamhet reservera största delen av sin sändningstid för europeiska produktioner, men i Finland har utövarna av sändningsverksamhet i fråga om flera kanaler haft svårigheter med att iaktta kravet, och andelen med europeiskt innehåll har således i vissa fall utgjort mindre än hälften av programtiden.

Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud

Ljud- och textningsskyldigheten har under den programkoncessionsperiod för televisionen som gick ut i maj 2017 gällt utöver Rundradions programutbud även MTV Ab:s kanal MTV3 och Sanoma Media Finland Oy:s kanal Nelonen. I samband med att informationssamhällsbalken stiftades kom ljud- och textningsskyldigheten i fråga om kommersiell televisionsverksamhet att gälla en ny typ av programkoncession som tjänar allmänintresset, om vilket det föreskrivs i 26 § i informationssamhällsbalken. För den nya programkoncessionsperiod för televisionen som inleddes i maj 2017 har det dock inte ansökts om och inte beviljats en enda programkoncession som tjänar allmänintresset. För att ljud- och textningstjänst för syn- och hörselskadade ska kunna tryggas också i framtiden är det behövt att ändra 211 § i informationssamhällsbalken.

Tillsynsavgifterna för televisions- och radioverksamhet

Bestämmelserna om beloppet av tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet i 294 § 1 mom. informationssamhällsbalken motsvarar i huvudsak 35 c § i den genom informationssamhällsbalken upphävda lagen om televisions- och radioverksamhet. Bestämmelserna i 35 c § trädde i kraft vid ingången av 2008 (RP 49/2007 rd). I samband med att informationssamhällsbalken stiftades fogades dock ett undantag till bestämmelsen, enligt vilket en tillsynsavgift på 16 000 euro per programutbud inte tas ut för parallellsändningar (SD- och HD-kanaler). Begränsningen lämpar sig för fall där en utövare av markbunden televisionsverksamhet har beviljats flera koncessioner för ett och samma programutbud. Sändningens innehåll är då identiskt, men t.ex. sändningstekniken är olika i olika kanalknippen. Innan informationssamhällsbalken trädde i kraft uppvisade budgeten avseende televisions- och radioverksamhet ett överskott, men undantaget för parallellsändningar minskade beloppet av de influtna avgifterna med ca 270 000 euro, vilket motsvarade en minskning på drygt 21 procent i influtna avgifter. De tidigare årens klara överskott i budgeten har således så gott som helt balanserats.

I och med den ändring av lagen om Rundradion Ab (lag 474/2012) som trädde i kraft i januari 2013 fick Kommunikationsverket nya uppgifter i anknytning till tillsynen över Rundradions

verksamhet, såsom tillsyn över att förbudet mot reklam och sponsring iakttas, vilket enligt uppgifter från verket har lett till många kontakttaganden och tillsynsfall. Samtidigt fick Kommunikationsverket nya uppgifter i anslutning till tillsynen över Rundradions ekonomi. Rundradions tillsynsavgift höjdes dock inte i detta sammanhang och tilläggsresurser riktades inte till tillsynen. Enligt Kommunikationsverket står tillsynsavgifterna för Rundradion och för kommersiella utövare av televisions- och radioverksamhet inte i proportion till mängden tillsynsuppgifter. Därför är det motiverat att ändra bestämmelserna om beloppet av tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet i 294 § i informationssamhällsbalken så att de bättre motsvarar nuläget.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Lagstiftningen om programkoncession

Genom den föreslagna ändringen utvidgas bestämmelserna om programkoncession och radiotillstånd när det gäller Kommunikationsverkets rättsliga prövning vid beviljandet av digitala programkoncessioner och programkoncessioner för analog radio så att en programkoncession beviljas en sökande som inte av grundad anledning misstänks bryta mot bestämmelserna om hets mot folkgrupp (11 kap. 10 och 10 a § i strafflagen), sändningstiden för program som är skadliga för barn (6 § i lagen om bildprogram) eller marknadsföring av penningspel (2 b § i lotterilagen). Det föreslås att Kommunikationsverkets samma rättsliga prövning utvidgas till att gälla också beviljandet av kortvariga radiotillstånd för analog radioverksamhet. Det är viktigt att vid beviljandet av koncessioner kunna beakta sökandens tidigare likgiltiga inställning till lagstiftningen om programverksamhet.

Till villkoren för när en koncession kan återkallas föreslås det att det fogas att koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt har brutit mot 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen eller 6 § i lagen om bildprogram. Hänvisningen till strafflagens bestämmelser om hets mot folkgrupp finns redan i den gällande lagen. Avsikten är att de föreslagna bestämmelserna tillämpas på koncessioner som är gällande när lagen träder i kraft.

3.2 Europeiskt programutbud

Artikel 16 i direktivet om audiovisuella medietjänster ger medlemsstaterna viss flexibilitet vad gäller kravet på europeiskt programutbud, och därför föreslås det att de nuvarande bestämmelserna som grundar sig på en snäv tolkning av direktivet ändras. Om programutbudet för en utövare av televisionsverksamhet inte når upp till en andel på över 50 procent för det europeiska programutbudet ska verksamhetsutövaren meddela Kommunikationsverket orsakerna till detta samt på begäran lägga fram en plan för när den europeiska andelen av programutbudet når upp till den nivå som krävs. Då ska den europeiska andelen av programutbudet emellertid vara åtminstone på samma nivå som under föregående tillsynsperiod.

3.3 Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om syn- och hörselskadades tillgång till programutbud i 211 § i informationssamhällsbalken ändras. Enligt gällande 211 § ska ljud- och textningstjänst införas i de allmännyttiga programutbud som avses i lagen om Rundradion Ab och i programutbudet inom den televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset och som avses i 26 § i informationssamhällsbalken. Det föreslås att paragrafen ändras så att ljud- och textningsskyldigheten i fråga om kommersiella utövare av televisionsverksamhet inte ska gälla bara i 26 § avsedda programutbud som tjänar allmänintresset, utan ljud- och textningstjänst ska också införas i programutbud som sänds med stöd av en i 25 § avsedd riksomfattande pro-

gramkoncession och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten. Programutbudet anses betjäna flera olika grupper bland allmänheten om programutbudet är mångsidigt och dagligen innehåller finsk- och svenskspråkiga program samt dagligen även nyheter eller aktualitetsprogram. Närmare bestämmelser om de programutbud som avses i paragrafen och hur skyldigheten ska fullgöras i praktiken utfärdas genom förordning av statsrådet. I samband med beredningen av propositionen har det ansetts att skyldigheten ska vara tillämplig på riksomfattande allmänna programutbud, till vilka MTV 3 och Nelonen hör.

Den föreslagna ändringen behövs för att den rätt att ta emot meddelanden som ingår i yttrandefriheten ska kunna tryggas för syn- och hörselskadade. Textningen av program gynnar också äldre personer med nedsatt hörsel samt invandrare. Textning gör det även möjligt att följa televisionsprogram i situationer där det annars är omöjligt t.ex. på grund av bakgrundsbuller.

3.4 Radioreklam

Det föreslås att den maximala sändningstiden för radioreklam helt slopas. Radioreklam ska dock fortfarande åtskiljas från övriga radioprogram genom en ljudsignatur eller på något annat tydligt sätt. Att begränsa andelen radioreklam är inte längre ändamålsenligt i den förändrade omvärlden. Det finns ett stort utbud av markbundna radiosändningar och t.ex. via webbradion har man tillgång till ett nästan obegränsat utbud av olika innehåll. Genom ändringen minskar regleringen och infogandet av radioreklam blir mer flexibelt, vilket skapar bättre verksamhetsförutsättningar för radiobranschen. Dessutom minskar också de resurser som behövs för myndighetstillsynen.

3.5 Tillsynsavgifterna för televisions- och radioverksamhet

I proportionen föreslås det att 294 § 1 mom. om beloppet av tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet ändras så att tillsynsavgiften för Rundradion Ab höjs och att avgiften för kommersiella utövare av televisions- och radioverksamhet i motsvarande grad sänks. Den föreslagna ändringen behövs, eftersom Kommunikationsverkets tillsynsuppgifter i fråga om Rundradion har ökat betydligt i samband med den ändring av lagen om Rundradion Ab som trädde i kraft vid ingången av år 2013. När det gäller kommersiella utövare av televisions- och radioverksamhet har tillsynsuppgifterna däremot minskat efter att informationssamhällsbalken trädde i kraft.

3.6 Bindningsavtal som gäller kommunikationstjänst och terminalutrustning

I propositionen föreslås det att informationssamhällsbalkens 113 § om bindningsavtal som gäller kommunikationstjänst och terminalutrustning och 116 § 4 mom., som hänför sig till bindningsavtal, upphävs. Det föreslås att bestämmelserna upphävs såsom onödiga, eftersom det i och med den tekniska utvecklingen inte längre finns behov av bestämmelserna. Lagstiftningen om bindningsavtal trädde i kraft under en tid då man genom regleringen försökte främja en modernisering av den föråldrade mobilnätutrustningen. Dessutom grundar sig bestämmelserna inte på EU-lagstiftning, utan de är nationell lagstiftning. Att upphäva bestämmelserna främjar även statsminister Juha Sipiläs regerings mål att avveckla normer.

3.7 Skyldighet att särredovisa i bokföringen

Genom propositionen minskar teleföretagens skyldigheter, i och med att företag med betydande marknadsinflytande åläggs skyldigheten att särredovisa i bokföringen så att företagets revisorer inte längre ska granska företagets särredovisningskalkyler. Den nuvarande bestämmelsen grundar sig inte på EU-lagstiftning.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser och konsekvenser för företagen

Propositionen har inte några konsekvenser för statsfinanserna. Propositionen har flera konsekvenser för utövare av radio- och televisionsverksamhet. Upphävande av bestämmelsen om maximandelen radioreklam ger utövare av radioverksamhet större flexibilitet när det gäller infogandet av reklam och inkomstmöjligheter när det gäller reklamförsäljning. De föreslagna ändringarna i tillsynsavgifterna för televisions- och radioverksamhet sänker de tillsynsavgifter som de kommersiella utövarna ska betala till Kommunikationsverket, men höjer tillsynsavgifterna för Rundradion Ab.

Ljud- och textningsskyldigheten orsakar vissa kostnader för de utövare av televisionsverksamhet som erbjuder tjänsterna. Kostnaderna per programutbud beräknas uppgå till ca 600 000 euro årligen. Ändringarna av kravet på europeiskt programutbud ger en del av utövarna av televisionsverksamhet mera spelrum vid planeringen av programutbudet.

Upphävandet av bestämmelserna om bindningsavtal som gäller terminalutrustning och kommunikationstjänst minskar regleringen för teleföretagen. I informationssamhällsbalkens 113 § finns bestämmelser om bindningsavtal och i 116 § 4 mom. bestämmelser om konsumentens rätt att säga upp ett bindningsavtal. Bestämmelserna om bindningsavtal i informationssamhällsbalken trädde i kraft under en tid då man försökte främja övergången för konsumenterna från 2G-telefoner till 3G-telefoner och senare vidare till smarttelefoner. För närvarande är antalet konsumenter med 2G-telefoner relativt litet jämfört med t.ex. 3G- eller 4G-telefoner. Konsumenterna vill numera ha spelrum i sina abonnemangsavtal och avtal om terminalutrustning, så bindningsavtal enligt 113 § har mist sin betydelse. Telefonerna säljs numera ofta separat från det egentliga abonnemangsavtalet som ett s.k. eget avbetalningsavtal. Det är fortfarande möjligt att erbjuda bindningsavtal i framtiden med iakttagande av allmänna konsumenträttsliga bestämmelser. Operatörerna har också t.ex. rätt att hindra att terminalutrustning som ingår i ett bindningsavtal används med ett annat teleföretags abonnemang, precis som nu. Således har avregleringen i fråga om bindningsavtal inte några betydande konsekvenser för teleföretagens verksamhet.

Den föreslagna ändring som gäller särredovisningen i bokföringen i 70 § minskar uppgifterna för teleföretagens revisorer, i det fall företag med betydande marknadsinflytande har ålagts att särredovisa sina verksamheter.

4.2 Konsekvenser för konsumenterna

Avregleringen i fråga om bindningsavtal har inte några betydande konsekvenser för konsumenterna. Således kan regleringen ske genom regleringen om avtal om kommunikationstjänster och genom allmänna konsumentskyddsriktiga principer utan att konsumenternas ställning försämrats. I enlighet med vad som beskrivs ovan har sådana bindningsavtal som avses i 113 § mist sin betydelse efter det att informationssamhällsbalken trädde i kraft. Numera säljs t.ex. telefonerna i allmänhet separat från det egentliga abonnemangsavtalet som s.k. eget avbetalningsavtal.

4.3 Konsekvenser för myndigheterna

De föreslagna ändringarna i villkoren för beviljande av koncession ökar i viss mån myndigheternas arbete i samband med beviljande av koncessioner, eftersom koncessionsmyndigheten måste granska förutsättningarna för beviljande av koncession. Upphävandet av bestämmelser-

na om andelen radioreklam minskar Kommunikationsverkets tillsynsuppgifter. Ändringarna i tillsynsavgifterna för televisions- och radioverksamhet har planerats så att ändringarna inte inverkar på de totala avgifter som Kommunikationsverket tar ut.

5 Beredningen av propositionen

Inledning

Regeringens proposition har beretts vid kommunikationsministeriet. Propositionen sändes på remiss till ca 150 remissinstanser, bl.a. utövare av radio- och televisionsverksamhet, teleföretag och de centrala myndigheterna.

Efter att remissbehandlingen inletts fogades till propositionen en korrigerings av teknisk karaktär som gäller 303 § 3 mom. Syftet med korrigeringen är att klarlägga Kommunikationsverkets och Säkerhets- och kemikalieverkets befogenheter vid övervakningen av sådana väsentliga elsäkerhetskrav som gäller radioutrustning. I frågan rådfrågades Kommunikationsverket och Säkerhets- och kemikalieverket som understödde förslaget.

5.1 Remissyttrandet och hur de har beaktats

Sammanlagt 31 remissyttrandet lämnades. Yttrande lämnades av Digita Oy, Discovery Networks Finland Oy, DNA Abp, Electronic Frontier Finland - Effi ry, Finlands näringsliv rf, Elisa Abp, Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto FiCom ry, Finnet-förbundet rf, Invalidförbundet rf, Nationella audiovisuella institutet KAVI, Kansan radioliitto-Folkets radioförbund ry, Kehitysvammaliitto ry, Konkurrens- och konsumentverket, Kopiosto ry, Kuluttajaliitto - Konsumentförbundet ry, Finska Hörsselförbundet rf, Medieförbundet rf, MTV Ab, Synskadades förbund rf, justitieministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, Polisstyrelsen, Sanoma Media Finland Oy, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Suomen Radio- ja viestintäjärjestö ry, Tammerfors universitet, Telia Finland Oyj, Fritänkarnas Förbund rf, Kommunikationsverket och Rundradion Ab.

I yttrandena understöddes allmänt propositionens mål att göra författningarna smidigare i enlighet med regeringens spetsprojekt.

Lagstiftningen om programkoncession

Inrikesministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, Polisstyrelsen och Kommunikationsverket understödde förslaget att brott mot lotterilagens bestämmelser om marknadsföring av penningsspel ska beaktas vid beviljande av koncessioner och på motsvarande sätt som grund för återkallande av koncession. Med anledning av Polisstyrelsens yttrande korrigerades hänvisningen till lotterilagen vid den fortsatta beredningen. Undervisnings- och kulturministeriet, Nationella audiovisuella institutet och Kommunikationsverket understödde även förslaget att 6 § i lagen om bildprogram ska beaktas vid beviljande av koncession och på motsvarande sätt som grund för återkallande av koncession. Även Tammerfors universitet understödde de föreslagna ändringarna i förutsättningarna för beviljande av programkoncession. Nationella audiovisuella institutet föreslog i sitt yttrande att man bör överväga att beviljandet av programkoncession ska förutsätta att hela lagen om bildprogram iakttas i stället för endast den föreslagna 6 §. Vid den fortsatta beredningen har ändå hänvisningen till endast 6 § hållits kvar, för att förutsättningarna för beviljande av programkoncession ska förbli så noggrant avgränsade som möjligt. Justitieministeriet föreslog preciseringar av motiven till de ändringar som gäller beviljandet programkoncession, och propositionen har kompletterats till denna del.

En del av remissinstanserna (Medieförbundet rf, Sanoma Media Finland Oy och Discovery Networks Finland Oy) motsatte sig de föreslagna förutsättningarna för beviljande av programkoncession och radiokoncession. I yttrandena ansågs det bl.a. att förslaget innebär att myndigheten ingriper i yttrandefriheten på förhand och att förslaget ingriper i mediernas verksamhet på ett oproportionerligt sätt. I synnerhet ansågs det att brott mot bestämmelserna om marknadsföring i lotterilagen och om sändningstiderna i lagen om bildprogram utgör alltför lösa grunder för att begränsa yttrandefriheten på förhand.

Electronic Frontier Finland - Effi ry motsatte sig i sitt yttrande bestämmelsen om marknadsföring av penningspel samt att strafflagens bestämmelser om hets mot folkgrupp ska beaktas i förutsättningarna för beviljande av koncession och grunderna för återkallande av koncession. Justitieministeriet hade inget att anmärka på de föreslagna bestämmelserna om återkallande av programkoncession.

Europeiskt programutbud

Televisionsaktörerna önskade i sina yttranden att regeringen söker lösningar som kan lätta på det krav på europeiska programutbud som anges i direktivet. De framförde att den andel för europeiskt programutbud som krävs kan mätas utöver genom sändningstimmarna även genom inköpsbudgeten för programutbuden. Kostnaderna för europeiskt och inhemskt innehåll är i allmänhet mångdubbelt högre än för icke-europeiskt innehåll. Det ansågs att produktion av europeiskt audiovisuellt innehåll bör stödas med andra metoder som begränsar verksamheten på marknaden i mindre utsträckning.

Kommunikationsverket önskade administrativt lättare bestämmelser. Undervisnings- och kulturministeriet ansåg det vara oroväckande att i man propositionen föreslår en ändring av tolkningen av kravet på europeiskt programutbud i direktivet om audiovisuella medietjänster. Enligt ministeriet ska flexibiliteten i tolkningen i princip endast gälla tillfälliga och exceptionella situationer. Även Tammerfors universitet anser att den föreslagna ändringen försämrar kvaliteten på programutbudet och gör utbudet mer ensidigt. Vid den fortsatta beredningen av bestämmelsen gick man in för att betalkanalerna befrias från kravet på europeiska programutbud. I fråga om de andra televisionsaktörerna blev lagstiftningen flexiblare.

Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud

Av remissinstanserna understödde i synnerhet social- och hälsovårdsministeriet, Kommunikationsverket och Kuluttajaliitto - Konsumentförbundet de föreslagna ändringarna av 211 § om ljud- och textningsskyldigheten i tv-program. Invalidförbundet rf, Finska hörsselförbundet rf, Finlands Dövas Förbund rf, Kehitysvammaliitto ry och Synskadades förbund ansåg däremot att skyldigheten att införa ljud- och textningstjänst bör vara mer omfattande än vad som föreslås.

Medieförbundet, Finlands näringsliv, Sanoma Media Finland Oy, MTV Ab och Discovery Networks Finland Oy ansåg att de föreslagna ändringarna av ljud- och textningsskyldigheten är oskäliga och föreslog att även de kommersiella televisionsaktörerna bör ersättas för kostnaderna för ljud- och textningstjänsten till fullt belopp. Remissinstanserna motiverade sin ståndpunkt med att det är en ekonomiskt olönsam tjänst till särskilda grupper och att tjänsten således är en del av Rundradions skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.

Bestämmelser om radioreklam

Slopandet av begränsningen av mängden reklam i radioverksamhet fick starkt stöd, eftersom mängden reklam enligt förslaget i framtiden ska begränsas på marknadens villkor, vilka om-

RP 82/2017 rd

fattar bl.a. konsumenternas vilja att ta emot reklam samt en konkurrenskraftig prissättning av reklamtiden.

Tammerfors universitet och Kansan radioliitto-Folkets radioförbund ry såg nackdelar med detta, t.ex. att slopandet av bestämmelserna om reklam kommer att minska programutbudets informationsvärde, kvalitet och lyssnarvärde.

Bindningsavtal

Avvecklandet av regleringen om bindningsavtal understöddes allmänt i yttrandena, men det framfördes även att konsekvenserna av avvecklandet av regleringen måste följas och vid behov måste åtgärder vidtas, om det uppstår problem. Propositionens motiv preciserades i fråga om regleringen om bindningsavtal så att det fortfarande är möjligt att erbjuda bindningsavtal i framtiden med iakttagande av allmänna konsumenträttsliga bestämmelser. Operatörerna har också t.ex. rätt att i framtiden hindra att terminalutrustning som ingår i ett bindningsavtal används med ett annat teleföretags abonnemang, precis som nu. Till förslaget fogades dessutom en övergångsbestämmelse enligt vilken de nu gällande bestämmelserna i informations samhällsbalken tillämpas på bindningsavtal som ingåtts före ikraftträdandet av denna lag.

Tillsynsavgifterna för televisions- och radioverksamhet

Kommunikationsverket, Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto FiCom ry, Discovery Networks Finland Oy, Medieförbundet rf och MTV Ab understöder att tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet sänks för kommersiella televisions- och radioaktörer. En del av remissinstanserna önskar att avgifterna i framtiden ska kunna slopas helt och hållet. Rundradion Ab godtar beloppet av och grunderna för engångshöjningen av dess avgift.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

25 §. Beviljande av programkoncession. I den gällande paragrafen anges villkoren för att Kommunikationsverket ska bevilja programkoncession. Enligt 1 mom. 3 punkten är ett villkor för beviljande av koncession att det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot informationssamhällsbalken. Genom en ändring av 1 mom. 3 punkten utvidgas Kommunikationsverkets rättsliga prövning vid beviljandet av digitala programkoncessioner så att en programkoncession i regel beviljas en sökande som inte av grundad anledning misstänks bryta mot 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen eller 6 § i lagen om bildprogram och inte heller misstänks göra sig skyldig till en gärning som är straffbar enligt 11 kap. 10 eller 10 a § i strafflagen.

De nämnda paragraferna i strafflagen gäller hets mot folkgrupp samt grov hets mot folkgrupp. Massmedierna television och radio kan användas för att begå hatbrott. När det gäller villkoren för beviljande av koncession är det med hänsyn till 11 kap. 10 eller 10 a § i strafflagen av betydelse om en domstol tidigare har konstaterat att sökanden gjort sig skyldig till hets mot folkgrupp. Bestämmelsen i 6 § i lagen om bildprogram gäller iakttagande av åldersgränser för bildprogram. Nationella audiovisuella institutet utövar tillsyn över efterlevnaden av lagen om bildprogram. När det gäller iakttagandet av 6 § i lagen om bildprogram är det av betydelse om sökanden har brutit mot bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram i sin tidigare verksamhet. Kommunikationsverket kan vid behov begära ett sakkunnigutlåtande i ärendet av Nationella audiovisuella institutet som övervakar att bestämmelsen följs.

I 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen förbjuds andra än Veikkaus Ab att anordna och marknadsföra penningspelsverksamhet. Polisstyrelsen övervakar att bestämmelsen följs. Ett förbud mot anordnande av penningspel enligt 62 a § i lotterilagen som meddelats av Polisstyrelsen och som avser marknadsföring av penningspel samt Polisstyrelsens övriga upprepade tillsynsåtgärder har betydelse vid bedömningen av villkoren för beviljande av en programkoncession.

Koncessionsmyndigheten utvärderar om alla de villkor som nämns i 25 § 1 mom. 3 punkten uppfylls utifrån sökandens tidigare verksamhet. Av betydelse när det gäller villkoren för beviljande av koncession är om sökanden tidigare har visat uppenbar likgiltighet i fråga om iakttagandet av de i paragrafen nämnda bestämmelserna om programverksamhet.

28 §. Kortvarig programkoncession. I den gällande paragrafen anges villkoren för att Kommunikationsverket ska bevilja en kortvarig programkoncession. Enligt 1 mom. i den gällande lagen är ett villkor för beviljande av koncession att det inte finns grundad anledning att misstänka att den sökande bryter mot informationssamhällsbalken. Till villkoren för kortvarig koncession fogas att det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen eller 6 § i lagen om bildprogram eller gör sig skyldig till en gärning som är straffbar enligt 11 kap. 10 eller 10 a § i strafflagen. I sak motsvarar ändringen den ändring som föreslås i 25 §.

32 §. Återkallande av programkoncession. I den gällande paragrafen anges villkoren för att koncessionsmyndigheten ska kunna återkalla en koncession helt eller delvis. Det föreslås att paragrafen ändras så att till 1 mom. 1 punkten fogas hänvisningar till 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen och 6 § i lagen om bildprogram. Till villkoren för när en koncession kan återkallas fogas att koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt har brutit mot 62 § 2 mom. 1

punkten i lotterilagen eller 6 § i lagen om bildprogram. Dessa bestämmelser har behandlats ovan i motiveringen till 25 §.

Enligt det gällande 2 mom. är en förutsättning för återkallande av en programkoncession dessutom alltid att koncessionshavaren trots uppmaning inte inom en skälig tid om minst en månad rättar sitt förfarande. Avsikten är att de föreslagna förutsättningarna för återkallande av en koncession tillämpas på gällande programkoncessioner när lagen träder i kraft.

36 §. Beviljande av programkoncession för analog radioverksamhet. I den gällande paragrafen anges villkoren för att Kommunikationsverket ska bevilja programkoncession. Enligt 1 mom. 3 punkten är ett villkor för beviljande av koncession att det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot informationssamhällsbalken. Genom en ändring av 1 mom. 3 punkten utvidgas Kommunikationsverkets rättsliga prövning vid beviljandet av programkoncessioner för analog radioverksamhet så att en programkoncession beviljas en sökande som inte av grundad anledning misstänks bryta mot 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen eller 6 § i lagen om bildprogram och inte heller misstänks göra sig skyldig till en gärning som är straffbar enligt 11 kap. 10 eller 10 a § i strafflagen. I sak motsvarar ändringen den ändring som föreslås i 25 §.

40 §. Beviljande av radiotillstånd. Paragrafens 5 mom. innehåller ett förbud mot sammanlänkning av kortvariga radiotillstånd. Det föreslås att termen ”frekvensområde” som används i paragrafen ändras till ”täckningsområde”, som förtydligar det i bestämmelsen avsedda förbudet mot sammanlänkning av radiotillstånd inom samma geografiska område, dvs. täckningsområde.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 7 mom., som i sak motsvarar de övriga ändringar som i 25, 28 och 36 § föreslagits i villkoren för beviljande av programkoncessioner.

70 §. Skyldighet att särredovisa i bokföringen. Enligt 1 mom. kan Kommunikationsverket ålägga ett företag med betydande marknadsinflytande att i bokföringen särredovisa den reglerade verksamheten från teleföretagets övriga utbud av tjänster, om detta behövs för tillsynen av att icke-diskrimineringskyldigheten fullgörs. Bestämmelsen baserar sig på artikel 11.1 i tillträdesdirektivet. Enligt 70 § 3 mom. i den gällande lagen ska teleföretagets revisorer granska teleföretagets särredovisningskalkyler och ge teleföretaget ett särskilt utlåtande om dem. Enligt 4 mom. ska särredovisningskalkylerna och revisorsutlåtandet lämnas till Kommunikationsverket. I fråga om tillsynen över skyldigheten att särredovisa baserar sig bestämmelsen att en revisor ska granska särredovisningskalkylerna i 3 mom. inte på tillträdesdirektivet, och bestämmelsen anses inte heller vara nödvändig med tanke på tillsynen, så den föreslås bli upphävd. Den föreslagna ändringen medför också en ändring i 4 mom.

209 §. Europeiskt programutbud. Det föreslås att 1 mom. ändras och att det till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., varvid nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom. i oförändrad form.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att en utövare av televisionsverksamhet för europeiska program ska reservera största delen av sin årliga sändningstid för *fritt mottagbara sändningar*. Kravet på europeiskt programutbud gäller endast fritt mottagbara televisionsutbud, vilket alltså innebär att skyldigheten inte gäller betalkanaler.

Om programutbudet för en utövare av televisionsverksamhet inte når upp till den andel på över 50 procent för det europeiska programutbudet som avses i 1 mom., ska utövaren i enlighet med det föreslagna nya 2 mom. lägga fram en utredning om orsakerna till detta för Kommunikationsverket. Kommunikationsverket kan enligt prövning begära en plan av aktören för

inom vilken tid den europeiska andelen av programutbudet når upp till en nivå på över 50 procent.

I 2 mom. sägs vidare att om utövaren inte når upp till en andel på över 50 procent för det europeiska programutbudet, ska den europeiska andelen emellertid vara åtminstone på samma nivå som under föregående tillsynsperiod. Enligt direktivet ska Kommunikationsverket övervaka att kravet på ett europeiskt programutbud iakttas och rapportera till Europeiska kommissionen med två års mellanrum. I sin granskning av kravet på ett europeiskt programutbud kan Kommunikationsverket också beakta de europeiska programmens andel i anskaffningsbudgeten för nya program, programutbudets låga tittarsiffror samt programutbudets snäva målgrupp.

I de föreslagna bestämmelserna har beaktats den flexibilitet som artikel 16 i direktivet om audiovisuella medietjänster ger medlemsstaterna. Enligt direktivet måste andelarna för europeiska produktioner uppnås med hänsyn till den ekonomiska verkligheten, varvid det för att uppnå detta mål krävs ett progressivt system. I Finland är det dyrt att producera inhemskt innehåll jämfört med många andra EU-medlemsstater eftersom Finland är ett litet språk- och kulturområde. Då blir produktionskostnaderna per tittare höga. Om bestämmelserna om kvoter för europeiska produktioner görs mera flexibla genom ett progressivt system, underlättar detta televisionsbolagens verksamhetsbetingelser i den osäkra ekonomiska situation som beror på omvälvningarna inom medierna. Betalkanalerna i sin tur är små, ofta temaspecifika specialkanaler vars tittarsiffror är så låga att det är motiverat att de befrias från dessa skyldigheter på det sätt som föreslås i 1 mom.

Enligt artikel 16 i direktivet om audiovisuella medietjänster bör andelarna för europeiska produktioner uppnås gradvis på grundval av lämpliga kriterier med beaktande av programföretagets ansvar gentemot sin publik för information, utbildning, kultur och underhållning.

211 §. *Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud.* Den föreslagna paragrafen motsvarar delvis till innehållet den gällande paragrafen, där det föreskrivs om tjänster för syn- och hörselskadade. Genom paragrafen genomförs artikel 7 i direktivet om audiovisuella medietjänster.

Det föreslagna 1 mom. motsvarar till innehållet den gällande paragrafens 1 mom., enligt vilket televisionsprogram ska föras med ljud- och textningstjänst i enlighet med den paragrafen.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska ljud- och textningstjänst förutom i de allmännyttiga programutbud som avses i lagen om Rundradion Ab också införas i programutbud som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten. Med riksomfattande programkoncession avses programkoncessioner både enligt 25 och 26 §. Programutbudet anses betjäna flera olika grupper bland allmänheten om programutbudet är mångsidigt och innehåller finsk- och svenskspråkiga program samt nyheter eller aktualitetsprogram. Enligt 8 § i statsrådets förordning om televisions- och radioverksamhet ska programutbudet för en innehavare av programkoncession föras med en ljud- och textningstjänst om programutbudet är fritt mottagbart, programutbudet kan tas emot i hela landet, programutbudet dagligen innehåller finsk- eller svenskspråkiga program och om programutbudet dagligen innehåller nyheter och aktualitetsprogram. Enligt 8 § 2 mom. i den förordningen ska kommunikationsministeriet genom beslut fastställa det programutbud enligt 8 § 1 mom. som ska föras med ljud- och textningstjänst.

Det föreslagna 3 mom. motsvarar till innehållet den sista meningen i det gällande 2 mom., enligt vilken kostnaderna som ljud- och textningstjänsten medför för utövare av annan än allmännyttig televisionsverksamhet inte får överskrida en procent av utövarens omsättning under den föregående räkenskapsperioden.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om de kvoter som gäller ljud- och textningstjänstens andelar av programtimmarna. Enligt det föreslagna 4 mom. ska ljud- och textningstjänstens andel i fråga om de programutbud som avses i 2 mom. och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten vara 50 procent av programmen och i fråga om de allmännyttiga programutbudena 100 procent av programmen. De föreslagna kvoterna motsvarar de kvoter som i 11 och 12 § i den gällande förordningen av statsrådet fastställts för 2017 och 2018. Det är motiverat att föreskriva om kvoterna på lagnivå eftersom det tills vidare inte genom förordning av statsrådet behöver införas gradvis stigande kvoter för de program som avses i 2 mom. Enligt det föreslagna 4 mom. ska bemyndigandet att utfärda förordning i fortsättningen gälla det tekniska genomförandet och sändandet av ljud- och textningstjänsten samt kostnaderna per programtimme för ljud- och textningstjänsten. Motsvarande bemyndigande att utfärda förordning ingår också i den gällande paragrafen.

I paragrafens 5 mom. finns det ett bemyndigande att utfärda förordning om ljud- och textningstjänsten. Genom förordning av statsrådet får det enligt 5 mom. i lagförslaget föreskrivas om det tekniska genomförandet och sändandet av ljud- och textningstjänsten, vilket bl.a. innebär bestämmelser om vilka andelar av ljud- och textningstjänsten som kan läggas i en beställ-tv som tillhandahålls av utövaren av televisionsverksamhet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs dessutom om kostnaden per programtimme för ljud- och textningstjänsten samt utfärdas närmare bestämmelser om vad som betraktas som ett programutbud som betjänar flera olika grupper bland allmänheten.

223 §. Markering för radioreklam. I propositionen föreslås det att paragrafens 2 mom. som gäller tidsbegränsningar för radioreklam upphävs. Därför föreslås det också att paragrafens rubrik ändras. Paragrafens 1 mom. föreslås kvarstå oförändrat.

294 §. Beloppet av tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att Rundradions andel av de totala inkomsterna av tillsynsavgiften är 24 procent, de övriga televisionsaktörernas andel 65 procent och radioaktörernas andel 11 procent.

303 §. Kommunikationsverkets allmänna uppgifter. I paragrafens 3 mom. föreslås en teknisk ändring som innebär att till momentet fogas en hänvisning till 251 § 1 mom. 2 punkten. Ändringen behövs för att precisera att de väsentliga elsäkerhetskrav som gäller radioutrustning övervakas av Säkerhets- och kemikalieverket med stöd av elsäkerhetslagen (1135/2016).

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

På bindningsavtal som ingåtts före lagen trädde i kraft tillämpas 113 § och 116 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdandet.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

3.1 Yttrandefrihet och näringsfrihet

Det föreslås att till villkoren för beviljande av programkoncession samt radiotillstånd för analog radioverksamhet i liten skala eller kortvarig analog radioverksamhet fogas kravet att det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen eller 6 § i lagen om bildprogram eller gör sig skyldig till en gärning som är straffbar enligt 11 kap. 10 eller 10 a § i strafflagen. Hänvisningarna till lotterilagen, lagen om bildprogram och strafflagen är nya. Bestämmelserna gäller marknadsföring av penningspel, sänd-

RP 82/2017 rd

ningstiden för program som är skadliga för barn samt hets mot folkgrupp som är straffbar enligt strafflagen.

Enligt förslaget ska det vara möjligt att återkalla en koncession när koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt har brutit mot 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen eller 6 § i lagen om bildprogram. I den gällande lagen i villkoren för återkallande av en koncession finns det redan hänvisningar till informationssamhällsbalkens bestämmelser, strafflagen straffbestämmelser som gäller hets mot folkgrupp samt villkoren för en programkoncession. Enligt 32 § 2 mom. i den gällande lagen är en förutsättning för återkallande av en programkoncession dessutom att koncessionshavaren trots uppmaning inte inom en skälig tid om minst en månad rättar sitt förfarande.

De föreslagna bestämmelserna ska bedömas med tanke på yttrandefriheten och näringsfriheten. Enligt 12 § i grundlagen hör till yttrandefriheten rätten att framföra, sprida och ta emot information, åsikter och andra meddelanden utan att någon i förväg hindrar detta. Närmare bestämmelser om yttrandefriheten utfärdas genom lag. Enligt 18 § i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt.

Godtagbarheten i fråga om koncessionsplikten för televisions- och radioverksamheten i markbundna nätverk i nuvarande form med avseende på näringsfriheten och yttrandefriheten har behandlats i grundlagsutskottets utlåtande (GrUU 18/2014 rd) som gäller informationssamhällsbalken. Det kan fortfarande uppstå situationer där televisions- och radiofrekvenserna inte räcker till för alla sökande. Trots att ett programkoncessionssystem i princip är problematiskt har grundlagsutskottet anfört som sin åsikt att den knappa tillgången på frekvenser är ett sådant tekniskt motiv för en begränsning som gjort det acceptabelt att ha kvar koncessionssystemet (bl.a. GrUU 18/2014 rd, GrUU 3/2010 rd, GrUU 8/2002 rd, GrUU 61/2002 rd). Med tanke på förbudet mot att hindra yttrandefriheten i förväg är det enligt utskottet dessutom mer acceptabelt att beviljandet av koncession baserar sig på rättslig prövning (bl.a. GrUU 18/2014 rd). Grundlagsutskottet har dock betonat att när tillgången på frekvenser blir bättre är det skäl att gå över till en lättare reglering (GrUU 18/2014 rd). Eftersom det inte finns obegränsade mängder med frekvenser, har den föreslagna regleringen om koncessioner inte heller ansetts vara problematisk med tanke på näringsfriheten. Det måste konstateras att det har rätt brist på frekvenser också efter att informationssamhällsbalken trädde i kraft, och av den anledningen har Kommunikationsverket överfört ärenden som gäller programkoncessioner för att behandlas av statsrådet.

De begränsningar som nu föreslås har en allmänt godtagbar grund och är tillräckligt exakta och noggrant avgränsade. Den föreslagna regleringen innebär inte något allmänt och omfattande förhandshinder mot yttrandefriheten. Dessutom ska sökanden i fall som gäller ansökan och återkallande av koncession ha möjlighet att överklaga koncessionsbeslutet hos förvaltningsdomstolen.

Det föreslås att ljud- och textningsskyldigheten (211 §) ändras så att ljud- och textningsskyldigheten i fråga om kommersiella utövare av televisionsverksamhet inte ska gälla bara i 26 § avsedda programutbud som tjänar allmänintresset, utan tjänsten ska också införas i programutbud som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten. Ljud- och textningsskyldigheten har samband med tryggnad och främjande av syn- och hörselskadades rätt att i enlighet med 12 § i grundlagen ta emot meddelanden. Skyldigheten är betydelsefull också med tanke på egendomsskyddet (15 §), näringsfriheten (18 §) och de språkliga rättigheterna (17 §) som tryggas i grundlagen.

Den skyldighet som föreslås för utövare av televisionsverksamhet har motiverats med den i 12 § i grundlagen tryggade rätten för syn- och hörselskadade att ta emot meddelanden och den i 17 § tryggade rätten till eget språk. Enligt 22 § i grundlagen ska det allmänna se till att de grundläggande fri- och rättigheterna tillgodoses. I samband med beredningen av bestämmelsen ansågs förpliktande reglering vara den enda möjligheten för att tjänsterna för syn- och hörselskadade ska kunna bibehållas på nuvarande nivå.

I förslaget har innehållet i förpliktelsen på lagnivå fastställts så att den gäller programutbud som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten. I enlighet med detaljmotiveringen för paragrafen anses programutbudet betjäna flera olika grupper bland allmänheten om programutbudet är mångsidigt och innehåller finsk- och svenskspråkiga program samt nyheter eller aktualitetsprogram. Genom förordning av statsrådet har det föreskrivits närmare om vilka programutbud som ska förses med ljud- och textningstjänst. Det är motiverat att ljud- och textningstjänsterna erbjuds just i samband med dessa programutbud, eftersom tjänsterna på så sätt bli tillgängliga för så många som möjligt som behöver dem.

Kostnaderna för ljud- och textningsskyldigheten får inte överstiga en procent av omsättning under den föregående räkenskapsperioden för utövaren av kommersiell televisionsverksamhet. Regleringsformen, som motsvarar den gällande lagen, tryggar ställningen för utövare av televisionsverksamhet och hindrar att kostnaderna för ljud- och textningstjänsten blir oskäliga. I sista hand begränsar det föreslagna taket på en procent i praktiken omfattningen av skyldigheten. De ändringar som föreslagits i ljud- och textningsskyldigheten kan bedömas uppfylla de allmänna villkoren för begränsning av de grundläggande fri- och rättigheterna, eftersom det föreskrivs i lag om begränsningen, den är godtagbar, exakt och noggrant avgränsad, och inte gäller kärnområdet för en grundläggande fri- och rättighet. Begränsningen står också i rätt proportion till sina syften.

3.2 Statliga skatter och avgifter

Bestämmelserna om de avgifter som ska betalas till Kommunikationsverket i 294 § i lagförslaget ska granskas i förhållande till bestämmelserna om statliga skatter och avgifter i 81 § i grundlagen. Enligt 81 § 1 mom. i grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Av en skattelag ska entydigt framgå skattskyldighetens omfattning. Bestämmelserna i lagen ska dessutom vara på så sätt exakta att de binder de tillämplande myndigheternas prövning när de bestämmer skattens storlek.

I 294 § i den gällande lagen har det föreskrivits om motsvarande tillsynsavgifter, som nu föreslås bli ändrade. Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkningspraxis är det typiskt för avgifter att de är ersättningar eller vederlag för det allmänna tjänster. Övriga penningprestationer till staten är däremot i konstitutionellt hänseende i allmänhet skatter. Med de aktuella tillsynsavgifterna täcks kostnaderna för vissa av Kommunikationsverkets i lag föreskrivna uppgifter, vilket pekar på deras skattenatur.

Paragrafens bestämmelser har utarbetats så att åtminstone grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt kretsen av skattskyldiga framgår på det sätt som förutsätts i 81 § i grundlagen. Den föreslagna regleringen står således inte i strid med 81 § i grundlagen.

3.3 Bedömning av lagstiftningsordningen

På de grunder som nämns ovan kan lagförslaget enligt regeringens uppfattning behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Regeringen ser det dock som önskvärt att grundlagsutskottets utlåtande begärs om lagförslaget.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av informationssamhällsbalken

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i informationssamhällsbalken (917/2014) 70 § 3 mom., 113 § och 116 § 4 mom.,
ändras 25 § 1 mom. 3 punkten, 28 § 1 mom., 32 § 1 mom. 1 punkten, 36 § 1 mom. 3 punkten, 40 § 5 mom., 70 § 4 mom., 209 § 1 mom., 211, 223 och 294 § samt 303 § 3 mom., av dem 28 § 1 mom., 32 § 1 mom. 1 punkten, 36 § 1 mom. 3 punkten, 40 § 5 mom. och 303 § 3 mom. sådana de lyder i lag 456/2016 och 294 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 456/2016, samt
fogas till 40 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 456/2016, ett nytt 7 mom. och till 209 § ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

25 §

Beviljande av programkoncession

Kommunikationsverket beviljar sökande programkoncession enligt 22 § 1 mom. om

3) det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, mot bestämmelserna i 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen (1047/2001) om förbud mot anordnande av lotterier eller bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram (710/2011) om iakttagande av åldersgränser för bildprogram, eller att sökanden gör sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen (39/1889) eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet, och

28 §

Kortvarig programkoncession

Kommunikationsverket ska bevilja programkoncession för kortvarig televisions- och radioverksamhet i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät utan sådant förfarande som anges i 23 och 25 §, om det inte finns grundad anledning att misstänka att den sökande bryter mot denna lag, mot bestämmelserna i 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen om förbud mot anordnande av lotterier eller bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram om iakttagande av åldersgränser för bildprogram, eller att sökanden gör sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet, och verksamheten

- 1) pågår högst tre månader, eller
 - 2) per vecka pågår högst tolv timmar.
-

32 §

Återkallande av programkoncession

Koncessionsmyndigheten kan återkalla en koncession helt eller delvis, om

1) koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt har brutit mot denna lag, 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen eller 6 § i lagen om bildprogram eller mot de koncessionsvillkor som avses i 27 eller 37 § eller har gjort sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet,

36 §

Beviljande av programkoncession för analog radioverksamhet

Kommunikationsverket beviljar en sökande programkoncession enligt 34 §, om

3) det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, mot bestämmelserna i 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen om förbud mot anordnande av lotterier eller bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram om iakttagande av åldersgränser för bildprogram, eller att sökanden gör sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet,

40 §

Beviljande av radiotillstånd

Radiotillstånd för i 34 § 2 mom. avsedd verksamhet som pågår i högst tre månader får beviljas på nytt för samma eller delvis samma täckningsområde och till samma verksamhetsutövare eller för tillhandahållande av huvudsakligen samma programutbud tidigast två månader från det att det föregående radiotillståndet upphörde att gälla. Vad som föreskrivs ovan gäller dock inte verksamhet som är tillfällig eller av annan orsak inte är fortlöpande eller regelbunden.

Radiotillstånd för i 34 § 2 mom. avsedd verksamhet beviljas om det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, mot bestämmelserna i 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen om förbud mot anordnande av lotterier eller bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram om iakttagande av åldersgränser för bildprogram eller att sökanden gör sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet.

70 §

Skyldighet att särredovisa i bokföringen

Särredovisningskalkylerna ska lämnas till Kommunikationsverket.

209 §

Europeiskt programutbud

En utövare av televisionsverksamhet ska för europeiska program reservera största delen av sin årliga sändningstid för fritt mottagbara sändningar. Till denna sändningstid räknas dock inte tid som har reserverats för

- 1) nyheter,
- 2) sportevenemang,
- 3) underhållningsprogram av tävlingskaraktär,
- 4) reklam,
- 5) text-tv-sändningar,
- 6) teleshopping.

Om programutbudet för en utövare av televisionsverksamhet inte når upp till den andel europeiskt program som avses i 1 mom., ska utövaren lämna Kommunikationsverket en redogörelse för orsakerna till detta samt på begäran en plan för inom vilken tid programutbudet kommer att motsvara 1 mom. Då ska den europeiska andelen av programutbudet emellertid vara åtminstone på samma nivå som under föregående tillsynsperiod.

211 §

Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud

Televisionsprogram på finska eller svenska ska förses med textning och andra program ska förses med referat eller med en tjänst där texten i ett textat program omvandlas till ljud (*ljud- och textningstjänst*) i enlighet med denna paragraf.

Ljud- och textningstjänsten ska införas i de allmännyttiga programutbud som avses i lagen om Rundradion Ab. Ljud- och textningstjänst ska också införas i programutbud som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten. Ljud- och textningstjänst behöver dock inte införas i musikföreställningar och sportprogram.

Kostnaderna som ljud- och textningstjänsten medför för utövare av annan än allmännyttig televisionsverksamhet får inte överskrida en procent av utövarens omsättning under den föregående räkenskapsperioden.

Ljud- och textningstjänstens andel ska i fråga om de programutbud som avses i 2 mom. och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten vara 50 procent av programmen och i fråga om allmännyttiga programutbud 100 procent av programmen.

Genom förordning av statsrådet

- 1) kan det föreskrivas om det tekniska genomförandet och sändandet av ljud- och textningstjänsten,
- 2) föreskrivs det om kostnaden per programtimme för ljud- och textningstjänsten,
- 3) utfärdas det närmare bestämmelser om vad som betraktas som programutbud som betjänar flera olika grupper bland allmänheten.

223 §

Markering för radioreklam

Radioreklam ska åtskiljas från övriga radioprogram genom en ljudsignatur eller på något annat tydligt sätt.

294 §

Beloppet av tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet

Den årliga tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet är för

- 1) Rundradion Ab 220 000 euro,
- 2) utövare av annan än regional televisionsverksamhet 14 000 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud, med undantag för parallellsändningar,
- 3) utövare av regional televisionsverksamhet 600 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud,
- 4) utövare av radioverksamhet på frekvenser för rikstäckande eller därmed jämförbar koncessionspliktig användning 6 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 5) utövare av radioverksamhet på frekvenser för regional eller lokal koncessionspliktig användning 600 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 6) utövare av radioverksamhet som är verksamma endast i televisionsnät, 6 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud, med undantag för parallellsändningar.

Tillsynsavgiften för televisions- och radioverksamhet tas årligen ut i två poster. Avgiften påförs genom beslut av Kommunikationsverket.

303 §

Kommunikationsverkets allmänna uppgifter

Kommunikationsverkets tillsyn omfattar inte sådana krav som hänför sig till skydd av människors och husdjurs hälsa och säkerhet som avses i 251 § 1 mom. 1 punkten och inte heller sådana väsentliga elsäkerhetskrav som avses i 251 § 1 mom. 2 punkten, till den del det föreskrivs att någon annan myndighet ska övervaka efterlevnaden av kraven.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På bindingsavtal som ingåtts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser i 113 § och 116 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 28 juni 2017

Statsminister

Juha Sipilä

Kommunikationsminister Anne Berner

Lag

om ändring av informationssamhällsbalken

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i informationssamhällsbalken (917/2014) 70 § 3 mom., 113 § och 116 § 4 mom.,
ändras 25 § 1 mom. 3 punkten, 28 § 1 mom., 32 § 1 mom. 1 punkten, 36 § 1 mom. 3 punkten, 40 § 5 mom., 70 § 4 mom., 209 § 1 mom., 211, 223 och 294 § samt 303 § 3 mom., av dem 28 § 1 mom., 32 § 1 mom. 1 punkten, 36 § 1 mom. 3 punkten, 40 § 5 mom. och 303 § 3 mom. sådana de lyder i lag 456/2016 och 294 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 456/2016, samt
fogas till 40 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 456/2016, ett nytt 7 mom. och till 209 § ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

Gällande lydelse

25 §

Beviljande av programkoncession

Kommunikationsverket beviljar sökande programkoncession enligt 22 § 1 mom. om

3) det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, och

28 §

Kortvarig programkoncession

Kommunikationsverket ska bevilja programkoncession för kortvarig televisions- och radioverksamhet i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät utan sådant förfarande som anges i 23 och 25 §, om det inte finns grundad anledning att misstänka att den

Föreslagen lydelse

25 §

Beviljande av programkoncession

Kommunikationsverket beviljar sökande programkoncession enligt 22 § 1 mom. om

3) det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, mot bestämmelserna i 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen (1047/2001) om förbud mot anordnande av lotterier eller bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram (710/2011) om iakttagande av åldersgränser för bildprogram, eller att sökanden gör sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen (39/1889) eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet, och

28 §

Kortvarig programkoncession

Kommunikationsverket ska bevilja programkoncession för kortvarig televisions- och radioverksamhet i ett digitalt markbundet masskommunikationsnät utan sådant förfarande som anges i 23 och 25 §, om det inte finns grundad anledning att misstänka att den

sökande bryter mot denna lag och verksamheten

- 1) pågår högst tre månader, eller
- 2) per vecka pågår högst tolv timmar.

32 §

Återkallande av programkoncession

Koncessionsmyndigheten kan återkalla en koncession helt eller delvis, om

1) koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt har brutit mot denna lag eller mot de koncessionsvillkor som avses i 27 eller 37 § eller gjort sig skyldig till en gärning som är straffbar enligt 11 kap. 10 eller 10 a § i strafflagen

36 §

Beviljande av programkoncession för analog radioverksamhet

3) det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag,

40 §

Beviljande av radiotillstånd

sökande bryter mot denna lag, *mot bestämmelserna i 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen om förbud mot anordnande av lotterier eller bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram om iakttagande av åldersgränser för bildprogram, eller att sökanden gör sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet, och verksamheten*

- 1) pågår högst tre månader, eller
- 2) per vecka pågår högst tolv timmar.

32 §

Återkallande av programkoncession

Koncessionsmyndigheten kan återkalla en koncession helt eller delvis, om

1) koncessionshavaren upprepade gånger och allvarligt har brutit mot denna lag, *62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen eller 6 § i lagen om bildprogram eller mot de koncessionsvillkor som avses i 27 eller 37 § eller har gjort sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet,*

36 §

Beviljande av programkoncession för analog radioverksamhet

3) det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, *mot bestämmelserna i 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen om förbud mot anordnande av lotterier eller bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram om iakttagande av åldersgränser för bildprogram, eller att sökanden gör sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet,*

40 §

Beviljande av radiotillstånd

Radiotillstånd för i 34 § 2 mom. avsedd verksamhet som pågår i högst tre månader får beviljas på nytt för samma eller delvis samma frekvensområde och till samma verksamhetsutövare eller för tillhandahållande av huvudsakligen samma programutbud tidigast två månader från det att det föregående radiotillståndet upphörde att gälla. Vad som föreskrivs ovan gäller dock inte verksamhet som är tillfällig eller av annan orsak inte är fortlöpande eller regelbunden.

Radiotillstånd för i 34 § 2 mom. avsedd verksamhet som pågår i högst tre månader får beviljas på nytt för samma eller delvis samma *täckningsområde* och till samma verksamhetsutövare eller för tillhandahållande av huvudsakligen samma programutbud tidigast två månader från det att det föregående radiotillståndet upphörde att gälla. Vad som föreskrivs ovan gäller dock inte verksamhet som är tillfällig eller av annan orsak inte är fortlöpande eller regelbunden.

Radiotillstånd för i 34 § 2 mom. avsedd verksamhet beviljas om det inte finns grundad anledning att misstänka att sökanden bryter mot denna lag, mot bestämmelserna i 62 § 2 mom. 1 punkten i lotterilagen om förbud mot anordnande av lotterier eller bestämmelserna i 6 § i lagen om bildprogram om iakttagande av åldersgränser för bildprogram eller att sökanden gör sig skyldig till hets mot folkgrupp enligt 11 kap. 10 § i strafflagen eller grov hets mot folkgrupp enligt 10 a § i det kapitlet.

70 §

Skyldighet att särredovisa i bokföringen

Teleföretagets revisorer ska granska särredovisningskalkylerna och ge teleföretaget ett särskilt utlåtande om dem.

Särredovisningskalkylerna och revisorsutlåtandet ska lämnas till Kommunikationsverket.

113 §

Bindningsavtal

Om ett teleföretag kombinerar ett avtal om en terminalutrustning med ett avtal om en kommunikationstjänst på ett sådant sätt att detta påverkar nyttigheternas försäljningspris (bindningsavtal) ska teleföretaget erbjuda abonnenten motsvarande kommunikationstjänster också utan terminalutrustning.

70 §

Skyldighet att särredovisa i bokföringen

upphävs

Särredovisningskalkylerna ska lämnas till Kommunikationsverket.

upphävs

Vid marknadsföringen ska, utöver de uppgifter som avses i 2 kap. 12 § i konsument-skyddslagen (38/1978) också uppges de totala merkostnader som konsumenten orsakas av bindningsavtalet.

Ett teleföretag får hindra att terminalutrustning som ingår i ett bindningsavtal används med ett annat teleföretags abonnemang. Spärren ska på konsumentens begäran hävas omedelbart då abonnemangsavtalet upphör. För hävandet av spärren får ingen avgift tas ut av konsumenten utövare av televisionsverksamhet ska för europeiska program reservera största delen av sin årliga sändningstid. Till denna sändningstid räknas dock inte tid som har re

116 §

Uppsägning av avtal

Konsumenten har när det är fråga om bindningsavtal alltid rätt att säga upp ett visstidsavtal så att det upphör att gälla två veckor efter uppsägningen, om konsumenten betalar de avgifter som hänför sig till den utnyttjade avtalstiden och andra avgifter som eventuellt avtalats med tanke på en sådan situation.

upphävs

209 §

Europeiskt programutbud

En utövare av televisionsverksamhet ska för europeiska program reservera största delen av sin årliga sändningstid. Till denna sändningstid räknas dock inte tid som har reserverats för

- 1) nyheter,
- 2) sportevenemang,
- 3) underhållningsprogram av tävlingskaraktär,
- 4) reklam,
- 5) text-tv-sändningar,
- 6) teleshopping.

209 §

Europeiskt programutbud

En utövare av televisionsverksamhet ska för europeiska program reservera största delen av sin årliga sändningstid *för fritt mottagbara sändningar*. Till denna sändningstid räknas dock inte tid som har reserverats för

- 1) nyheter,
- 2) sportevenemang,
- 3) underhållningsprogram av tävlingskaraktär,
- 4) reklam,
- 5) text-tv-sändningar,
- 6) teleshopping.

Om programutbudet för en utövare av televisionsverksamhet inte når upp till den andel europeiskt program som avses i 1 mom., ska

utövaren lämna Kommunikationsverket en redogörelse för orsakerna till detta samt på begäran en plan för inom vilken tid programutbudet kommer att motsvara 1 mom. Då ska den europeiska andelen av programutbudet emellertid vara åtminstone på samma nivå som under föregående tillsynsperiod.

211 §

Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud

Televisionsprogram på finska eller svenska ska förses med textning och andra program ska förses med referat eller med en tjänst där texten i ett textat program omvandlas till ljud (*ljud- och textningstjänst*) i enlighet med denna paragraf.

Ljud- och textningstjänsten ska införas i de allmännyttiga programutbud som avses i lagen om Rundradion Ab. Genom förordning av statsrådet utfärdas det bestämmelser om de programutbud inom televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset enligt 26 § i vilka ljud- och textningstjänst också ska införas. Ljud- och textningstjänst behöver dock inte införas i musikföreställningar och sportprogram.

Kostnaderna som ljud- och textningstjänsten medför för utövare av annan än allmännyttig televisionsverksamhet får inte överstiga en procent av utövarens omsättning under den föregående räkenskapsperioden.

Genom förordning av statsrådet får det införas gradvis stigande kvoter uttryckta i andelar av programtimmarna för de program som ska förses med ljud- och textningstjänst.

För i 2 mom. avsedda programutbud inom televisionsverksamhet som tjänar allmänintresset kan kvoten åren 2011–2016 vara 10–50 procent av programmen och för allmännyttiga program 50–100 procent. Bestämmelser om det tekniska genomförandet och sändandet av ljud- och textningstjänsten får utfärdas genom förordning av statsrådet. Kostnaden per programtimme för ljud- och textningstjänsten ska fastställas genom förord-

211 §

Syn- och hörselskadades tillgång till programutbud

Televisionsprogram på finska eller svenska ska förses med textning och andra program ska förses med referat eller med en tjänst där texten i ett textat program omvandlas till ljud (*ljud- och textningstjänst*) i enlighet med denna paragraf.

Ljud- och textningstjänsten ska införas i de allmännyttiga programutbud som avses i lagen om Rundradion Ab. *Ljud- och textningstjänst ska också införas i programutbud som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten.* Ljud- och textningstjänst behöver dock inte införas i musikföreställningar och sportprogram.

Kostnaderna som ljud- och textningstjänsten medför för utövare av annan än allmännyttig televisionsverksamhet får inte överstiga en procent av utövarens omsättning under den föregående räkenskapsperioden.

Ljud- och textningstjänstens andel ska i fråga om de programutbud som avses i 2 mom. och som betjänar flera olika grupper bland allmänheten vara 50 procent av programmen och i fråga om allmännyttiga programutbud 100 procent av programmen.

Genom förordning av statsrådet

1) kan det föreskrivas om det tekniska genomförandet och sändandet av ljud- och textningstjänsten,

2) föreskrivs det om kostnaden per programtimme för ljud- och textningstjänsten,

3) utfärdas det närmare bestämmelser om vad som betraktas som programutbud som betjänar flera olika grupper bland allmänheten.

ning av statsrådet för två kalenderår i sänder.

223 §

Markering och tidsbegränsningar för radioreklam

Radioreklam ska åtskiljas från övriga radioprogram genom en ljudsignatur eller på något annat tydligt sätt. Sändningstiden för radioreklam får inte överstiga tjugo procent av den dagliga sändningstiden.

223 §

Markering för radioreklam

Radioreklam ska åtskiljas från övriga radioprogram genom en ljudsignatur eller på något annat tydligt sätt.

upphävs

294 §

Beloppet av tillsynsavgiften för televisionsoch radioverksamhet

Den årliga tillsynsavgiften för televisionsoch radioverksamhet är för

- 1) Rundradion Ab 165 000 euro,
- 2) utövare av annan än regional televisionsverksamhet 16 000 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud, med undantag för parallellsändningar,
- 3) utövare av regional televisionsverksamhet 800 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud,
- 4) utövare av radioverksamhet på frekvenser för rikstäckande eller därmed jämförbar koncessionspliktig användning 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 5) utövare av radioverksamhet på frekvenser för regional eller lokal koncessionspliktig användning 800 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 6) utövare av radioverksamhet som är verksamma endast i televisionsnät, 8 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud, med undantag för parallellsändningar.

Tillsynsavgiften för televisionsoch radioverksamhet tas årligen ut i två poster. Avgiften påförs genom beslut av Kommunikationsverket.

294 §

Beloppet av tillsynsavgiften för televisionsoch radioverksamhet

Den årliga tillsynsavgiften för televisionsoch radioverksamhet är för

- 1) Rundradion Ab 220 000 euro,
- 2) utövare av annan än regional televisionsverksamhet 14 000 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud, med undantag för parallellsändningar,
- 3) utövare av regional televisionsverksamhet 600 euro för varje koncessionsenligt televisionsprogramutbud,
- 4) utövare av radioverksamhet på frekvenser för rikstäckande eller därmed jämförbar koncessionspliktig användning 6 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 5) utövare av radioverksamhet på frekvenser för regional eller lokal koncessionspliktig användning 600 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud,
- 6) utövare av radioverksamhet som är verksamma endast i televisionsnät, 6 000 euro för varje koncessionsenligt radioprogramutbud, med undantag för parallellsändningar.

Tillsynsavgiften för televisionsoch radioverksamhet tas årligen ut i två poster. Avgiften påförs genom beslut av Kommunikationsverket.

303 §

Kommunikationsverkets allmänna uppgifter

Kommunikationsverkets tillsyn omfattar inte sådana krav som hänför sig till skydd av människors och husdjurs hälsa och säkerhet enligt 251 § 1 mom. 1 punkten, till den del det föreskrivs att någon annan myndighet ska övervaka efterlevnaden av kraven.

303 §

Kommunikationsverkets allmänna uppgifter

Kommunikationsverkets tillsyn omfattar inte sådana krav som hänför sig till skydd av människors och husdjurs hälsa och säkerhet som avses i 251 § 1 mom. 1 punkten *och inte heller sådana väsentliga elsäkerhetskrav som avses i 251 § 1 mom. 2 punkten*, till den del det föreskrivs att någon annan myndighet ska övervaka efterlevnaden av kraven.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På bindningsavtal som ingåtts före ikraftträdande av denna lag tillämpas de bestämmelser i 113 § och 116 § 4 mom. som gällde vid ikraftträdande.